

O AUTORU

Profesor dr. sc. Ivan Jurić rođen je u Starim Mikanovcima 25. ožujka 1940.

Osnovnu školu je završio u rodnom mjestu, a gimnaziju u Vinkovcima. Godine 1964. završio je Agronomski fakultet u Zagrebu, na kojem je magistrirao i doktorirao. Na istome fakultetu izabran je za asistenta uz kasnije napredovanje do redovitog profesora u trajnom zvanju. Katedru za „Opće stočarstvo“ unutar koje se predaje genetika, prvenstveno populacijska genetika i selekcija životinja, preuzima godine 1974. Iz predmeta „Opće stočarstvo“ izdvaja se predmet „Populacijska genetika“ za koji je napisao nastavni program i predavao ga na poslijediplomskom studiju „Genetika i oplemenjivanje životinja“. Pokreće osnivanje i nastavu predmeta „Povijest poljoprivrede“. Pri izradi i provedbi programa nastave u bolonjskom procesu voditelj je diplomskog studija „Genetika i oplemenjivanje životinja“ na kojemu se predaju sljedeći genetički predmeti (moduli): „Molekularna genetika životinja“, „Populacijska genetika“, „Varijabilnost na Y kromosomu i mtDNK“, „Kvantitativna genetika“, „Konzervacijska genetika“ i „Molekularna bioraznolikost i evolucija“. Do umirovljenja 1. listopada 2010. godine na preddiplomskom studiju predavao je predmete „Povijest poljoprivrede“ i „Uvod u animalne znanosti“.

Kao student treće godine počinje obavljati svu biometrijsku obradu rezultata pokusa u Institutu za stočarstvo i mljekarstvo Agronomskog fakulteta u Zagrebu, što nastavlja i po diplomiranju. Nastavu obavlja na Zavodu za stočarstvo.

U događajima vezanim uz Hrvatsko proljeće 1971. godine Institut za stočarstvo i mljekarstvo prozvan je leglom nacionalizma i ukinut je.

Temeljem odluke Ustavnog suda Hrvatske Zavod za stočarstvo opstaje, a predstojnik zavoda za vrijeme ustavnog spora bio je mr. sc. Ivan Jurić.

Poslije 1978. godine profesor Jurić se povezuje s genetičkim (breeding) kompanijama u Nizozemskoj i Britaniji, a preko projekta

dr. Zvonka Robića i s institucijama u SAD. Razvija značajnu suradnju s poljoprivrednim poduzećima, poglavito kombinatima, povezujući ih s stranim kompanijama te kao dugogodišnji predstojnik Zavoda za opće stočarstvo osigurava opstojnost i finansijsku sigurnost istraživačkog rada u tome Zavodu i pored vrlo ograničenih finansijskih sredstava od strane države.

Znanstveni i stručni rad profesora Jurića odvijao se uglavnom na području istraživanja nasljeđivanja proizvodnih svojstava domaćih životinja provođenjem brojnih pokusa. Istraživao je brojne genetičke parametre važne za razumijevanje varijabilnosti raznih populacija pasmina i hibrida. Istraživao je aditivnu varijabilnost i visinu heritabiliteta kao i heterozis efekt u procesu hibridizacije. Objavio je oko stotinu pedeset znanstvenih članaka i brojne stručne radove, s velikim brojem koautora. Sudjelovao je u organizaciji pedesetak simpozija i napisao brojne članke u enciklopedijama. Vodio je veći broj znanstvenih projekata, a posljednja tri prije umirovljenja bili su: „Povijest poljoprivrede - prilozi za gospodarsku povijest Hrvatske“, te dva međunarodna projekta u slijedu „Fatty acid component of pork“ i „Ruminant fatty acids“. U tim međunarodnim projektima dobiveni su izuzetni rezultati koji su pokazali da životinske masnoće po odnosu masnih kiselina (omega 6/omega 3) mogu biti daleko kvalitetnije od biljnih masnoća pa i od maslinovog ulja.

Kada je postalo jasno da će se na dijelu genoma koji se ne rekombinira moći „očitati“ genetičko podrijetlo na razne načine definiranih populacija ljudi (ali i otkriti izvorni oblici definiranih populacija domaćih životinja), profesor Jurić analizira brojnu literaturu i uspijeva načiniti sintezu. Rezultate sinteze predstavlja u knjizi „Genetičko podrijetlo Hrvata: etnogeneza i genetička otkrića“ te u nastavnom programu za predmet (modul) „Varijabilnost Y kromosoma i mtDNK“. Skuplja uzorke Hrvata iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine i na temelju dobivenih analiza nastala je ova knjiga.

Rukopis ove knjige završen je u prosincu 2010. godine.